

Les 69

Speel het verse op piano met strings en het refrein op hobo (Oboe) met strings.

Tekst & Muziek:

Jean Ferrat/J.Verhage

Bew. H. Smit

HET DORP (La Montagne)

(Eén van de mooiste liedjes van Wim Sonneveld)

Registratie: zie toelichting

Ritme: Swing tempo 96

The musical score is written for guitar, piano, and hobo. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The score is divided into two main sections: the Verse and the Refrain.

Verse: The guitar part starts with a G chord, followed by Em, C, and D7. The piano part starts with Am, followed by D7 and G. The hobo part starts with G, followed by Em, G, and Em.

Refrain: The guitar part starts with C, followed by D7, G, and C. The piano part starts with Bm, followed by Am, D7, and G. The hobo part starts with Bm, followed by Am, D7, and G.

The score includes various musical notations such as treble clefs, key signatures, time signatures, and chord diagrams. The guitar part is written in a single staff, while the piano and hobo parts are written in separate staves. The hobo part is written in a simplified notation, using only whole and half notes.

1e Thuis heb ik nog een aanzicht-kaart waarop een kerk, en kar met paard, een slagerij J. van der Ven,
Een kroeg, een juffrouw op de fiets, het zegt U hoogstwaarschijnlijk niets, maar 't is waar ik geboren ben.
Dit dorp, ik weet nog hoe het was, de boeren kin'dren in de klas, een kar die ratelt op de keiën,
Het Raadhuis met een pomp ervoor, een zandweg tussen koren door, het vee de boerderijen.

En langs het tuinpad van m'n vader, zag ik de hoge bomen staan.
Ik was een kind en wist niet beter, dan dat dit nooit voorbij zou gaan.

2e Wat leefde ze eenvoudig toen, in simple huizen tussen groen, met boeren bloemen en een heg, maar blijkbaar leefden ze verkeerd, het dorp is gemoderniseerd en nou zijn ze op de goeie weg. Want ziet hoe rijk het leven is, ze zien de televisie kwis en wonen in betonnen dozen, met flink veel glas dan kun je zien hoe of het bankstel staat bij Mien en d'r dressoir met plastic rozen.

Refrein

3e De dorpsjeugd klit wat bij elkaar in Mini rok en Beatle haar en joelt wat mee met Beat muziek, Ik weet wel 't is hun goeie recht, de nieuwe tijd net wat U zegt, maar 't maakt me wat melancholiek. Ik heb hen vaders nog gekend, ze kochten zoethout voor een cent, ik zag hun moeders touwtje springen. Dat dorp van toen het is voorbij, dit is al wat er bleef voor mij, een ansicht en herinneringen.

Toen ik langs het tuinpad van m'n vader de hoge bomen nog zag staan. Ik was een kind en kon niet weten, dat dit voorgoed voorbij zou gaan.